ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 15ης Ιουνίου 2000 *

Στην υπόθεση C-470/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη M. Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον Ι.-Κ. Χαλκιά, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και τη Ν. Δαφνίου, εισηγήτρια της ειδικής νομικής υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλι-

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

στεί η κάλυψη των εξόδων των κτηνιατρικών και διοικητικών ελέγχων από τον αποστολέα, τον παραλήπτη ή τον εντολοδόχο τους χωρίς αποζημίωση του κράτους, για τα άλλα, πλην των νωπών κρεάτων και του κρέατος πουλερικών, προϊόντα γεωργικής προελεύσεως, τα προερχόμενα από τρίτες χώρες, που ορίζονται από τα άρθρα 3, σημείο ii, και 4 της οδηγίας 90/675/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1990, για τον καθορισμό των βασικών αρχών σχετικά με την οργάνωση των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων προέλευσης τρίτων χωρών που εισάγονται στην Κοινότητα (ΕΕ L 373, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή), C. Gulmann, J.-P. Puissochet και την F. Macken, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Απριλίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η κάλυψη των εξόδων των κτηνιατρικών και διοικητικών ελέγχων από τον αποστολέα, τον παραλήπτη ή τον εντολοδόχο τους χωρίς αποζημίωση του κράτους, για τα άλλα, πλην των νωπών κρεάτων και του κρέατος πουλερικών, προϊόντα γεωργικής προελεύσεως, τα προερχόμενα από τρίτες χώρες, που ορίζονται από τα άρθρα 3, σημείο ii, και 4 της οδηγίας 90/675/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1990, για τον καθορισμό των βασικών αρχών σχετικά με την οργάνωση των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων προέλευσης τρίτων χωρών που εισάγονται στην Κοινότητα (ΕΕ L 373, σ. 1, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία.

2 Το άρθρο 3 της οδηγίας ορίζει:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι τελωνειακές αρχές να εγκρίνουν τη διάθεση προς κατανάλωση στο έδαφος της Κοινότητας που ορίζεται στο παράρτημα I μόνον εάν — με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που θα θεσπιστούν σύμφωνα με το άρθρο 17 — αποδεικνύεται ότι:

(...)

ii) τα έξοδα των κτηνιατρικών ελέγχων έχουν εξοφληθεί και ότι, ενδεχομένως, συνεστήθη εγγύηση που καλύπτει τα ενδεχόμενα έξοδα που προβλέπονται στο άρθρο 16, παράγραφος 3. Εφόσον χρειάζεται, οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24.»

3 Το άρθρο 4 της οδηγίας ορίζει ότι:

«1. Κάθε παρτίδα προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες υπόκειται σε έλεγχο των εγγράφων και σε έλεγχο της ταυτότητας, ανεξάρτητα από τον τελωνειακό προορισμό των εν προϊόντων, προκειμένου να εξακριβωθεί:

— η καταγωγή τους,

— ο μεταγενέστερος προορισμός τους, ιδίως στην περίπτωση προϊόντων για τα οποία δεν υπάρχει κοινοτική εναρμόνιση των συναλλαγών,

— ότι οι ενδείξεις που αναγράφονται σε αυτά αντιστοιχούν στις απαιτούμενες βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας εγγυήσεις ή, εάν πρόκειται για προϊόντα για τα οποία δεν υπάρχει κοινοτική εναρμόνιση των συναλλαγών, στις εγγυήσεις που απαιτούνται από τους εθνικούς κανόνες που ενδείκνυνται στις διάφορες περιπτώσεις που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία.

(...)

7. Όλες οι δαπάνες που δημιουργούνται από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου επιβαρύνουν τον αποστολέα, τον παραλήπτη ή τον εντολοδόχο τους χωρίς αποζημίωση του κράτους μέλους.»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να έχουν θέσει σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας έως τις 31 Δεκεμβρίου 1991 το αργότερο και να ενημερώσουν σχετικώς και αμέσως την Επιτροπή.

5 Κατόπιν αιτήσεως ενημερώσεως που απηύθυνε η Επιτροπή στα κράτη μέλη την 1η Δεκεμβρίου 1994, ως προς την εκ μέρους τους εφαρμογή του εθνικού συστήματος υγειονομικών τελών προς κάλυψη των δαπανών των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των προϊόντων γεωργικής προελεύσεως κατ' εφαρμογήν της οδηγίας, προέκυψε ότι οι ελληνικές αρχές δεν επέβαλλαν εθνικά τέλη προς κάλυψη των δαπανών επιθεωρήσεως των γεωργικών προϊόντων, πλην των νωπών κρεάτων και των κρεάτων πουλερικών, κατά την εισαγωγή τους στην Ελλάδα.

6 Κρίνοντας ότι η κατάσταση αυτή αντέβαινε προς τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας, από τα οποία προκύπτει ότι κάθε παρτίδα τέτοιων προϊόντων προελεύσεως τρίτων χωρών πρέπει να υποβάλλεται σε κτηνιατρικό έλεγχο, οι δαπάνες του οποίου βαρύνουν τον αποστολέα, τον παραλήπτη ή τον εντολοδόχο τους, η Επιτροπή, με το έγγραφο οχλήσεως της 27ης Δεκεμβρίου 1996, έταξε στην Ελληνική Δημοκρατία δίμηνη προθεσμία προκειμένου να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της.

7 Με επιστολή της 14ης Μαρτίου 1997 η Ελληνική Δημοκρατία απάντησε ότι η οδηγία μεταφέρθηκε στην εσωτερική νομοθεσία με το προεδρικό διάταγμα 420/93 (*ΦΕΚ* Α' 179), αλλ' ότι, όσον αφορά ειδικότερα τον καθορισμό των τελών για τους προ-

βλεπόμενους από την οδηγία ελέγχους, οι αρμόδιες εθνικές αρχές κατήρτισαν σχέδιο διατάξεως για τον καθορισμό εθνικών τελών, το ύψος των οποίων θα ορίζετο με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, κοινοποίησε δε το σχέδιο αυτό στην Επιτροπή.

8 Επειδή δεν είχε άλλη ενημέρωση από τις ελληνικές αρχές, η Επιτροπή, στις 13 Μαρτίου 1998, απηύθυνε στην Ελληνική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη, ζητώντας της να λάβει εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, σημείο ii, και 4 της οδηγίας.

9 Επειδή η Ελληνική Δημοκρατία δεν απάντησε στην αιτιολογημένη αυτή γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

10 Η Ελληνική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί την παράβαση, όπως την περιγράφει η Επιτροπή. Προβάλλει απλώς ότι το Συμβούλιο Επικρατείας απέρριψε σχέδιο προεδρικού διατάγματος που σκόπευε στην εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων της οδηγίας και ότι δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί οι απαιτούμενες διαδικασίες για τη θέση σε ισχύ ενός νέου σχεδίου.

11 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξεως προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που επιβάλλει μια οδηγία (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 1998, C-326/97, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1998, σ. I-6107, σκέψη 7).

12 Επειδή η μεταφορά της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε πλήρως εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

13 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η κάλυψη των εξόδων των κτηνιατρικών και διοικητικών ελέγχων από τον αποστολέα, τον παραλήπτη ή τον εντολοδόχο τους χωρίς αποζημίωση του κράτους, για τα άλλα, πλην των νωπών κρεάτων και του κρέατος πουλερικών, προϊόντα γεωργικής προελεύσεως, τα προερχόμενα από τρίτες χώρες, που ορίζονται από τα άρθρα 3, σημείο ii, και 4 της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

14 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η κάλυψη των εξόδων των κτη-

νιατρικών και διοικητικών ελέγχων από τον αποστολέα, τον παραλήπτη ή τον εντολοδόχο τους χωρίς αποζημίωση του κράτους, για τα άλλα, πλην των νωπών κρεάτων και του κρέατος πουλερικών, προϊόντα γεωργικής προελεύσεως, τα προερχόμενα από τρίτες χώρες, που ορίζονται από τα άρθρα 3, σημείο ii, και 4 της οδηγίας 90/675/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1990, για τον καθορισμό των βασικών αρχών σχετικά με την οργάνωση των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων προέλευσης τρίτων χωρών που εισάγονται στην Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Moitinho de Almeida Schintgen Gulmann

Puissochet Macken

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιουνίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida